

BİLİMSEL BİLGİNİN GERÇEK KIYMETİNİ BELİRLEYEN UNSURUN SORGULANMASI

Ruhumuz bedenimize gönderildiği anda, şu şaşırtıcı ve güzel kâinatın içinde teklifsizce buluveririz kendimizi. Peki, **“Neden buradayız, kim göndermiştir bizi ve buradan nereye gideceğiz? Biz kimiz ve bizden istenen nedir? Burada ne yapıyoruz?”** Bu soruların cevaplarını sır gibi içinde saklayan ve herkese açmayan kâinatın muammasını halletmek ve büyük kozmik bulmacanın gizemini çözmeye çalışmak yolunda, ne kadar çok şey söylenmiş ve yazılmıştır. Bu gök kubbenin altında, kâinatı anlamak adına ne çok insan düşüncesi ortaya koyulmuştur. Ancak, hakikati bulmak yolunda kesin bir sonuca ulaşmak, çok uzakta kalmıştır her zaman.

İnsanlık tarihinde sorulan bu soruların gerçek cevapları, bizim için neden önemlidir? Fiziksel yapısının zayıflığı yönüyle önemsiz bir canlı olan insanın boyundan büyük sorular sorması, kendisi için ne anlam ifade edebilir? Böyle bir insan ancak akıl ve idrak yönüyle bir kıymet ve anlam kazanabilirdi ve kazanmıştır da. Fakat halen vücudunun acizliği, ihtiyaçlarının sınırsızlığı ve ölüme mahkûm olması aynen yerinde durduğu için “yok olacak gibi” görünmeye devam ettiğinden, kazandığı kıymet kıymetsizliğe ve ifade ettiği anlam anlamsızlığa dönüşmeyecek midir?

Şimdi bu önemli noktada soruyoruz:

Nasıl bir hakikat bunu kökünden değiştirebilir?

İnsan akıl ile yukarıya çıktı, ölüm ile tekrar aşağıya indi. Peki onu tekrar yukarıya çıkartacak, kıymetini gerçekten kıymet haline getirecek nasıl bir hakikat olabilir, bunu soruyoruz. İnsanın büyük potansiyelini, kapsamlı kabiliyetini boşa çıkarmayacak ve hüzünlü ruhunu sevindirecek bir büyük keşif mümkün müdür? **Böyle anlamlı bir gerçeğin kıymetine sizce paha biçilebilir mi? Dünyanın bizim için özel olarak inşa edildiğinin kesin olarak anlaşılmasıyla böyle bir şey mümkün olabilir.** Çünkü böyle bir keşif, bu dünyada bulunma sebebimizin, kendimize yapılan özel muameleyi görmek ve takdir etmek olduğu gerçeğini de beraberinde getirecektir. *(Gerçekten böyle bir şey var ise ve bu açığa çıkarsa.)* Yani şuraya sizi biri kasten getirmişse ve nimetlerle sizi besliyorsa bu boşuna olamaz. Akıl ve idrake de sahip olduğunuzdan anlaşılıyor ki, sizden bir şey isteniyor. Nedir o? Çok basit. Bu özel muameleyi görmek ve takdir etmek.

Eğer gerçekten böyleyse, içinde bulunduğumuz hayat ve dünya, çok farklı bir ışıkla aydınlanacaktır ve kâinata bambaşka bir gözle yeniden bakabileceğiz. Bu imkânı insan olarak elde edebileceğiz demektir. Her birimiz **“Bu**

dünya benim bir evimdir ve bana özel olarak inşa edilmiştir.” diyebileceğiz. Dünyanın, uzay boşluğunda ve göktaşlarının arasında rastgele savrulup giden ve acaba hangisi çarpacak da kıyametini kopartacak diye endişe edilen, nereye gittiği belli olmayan, sürekli birilerinin doğduğu, birilerinin öldüğü karman çorman bir yer değil de bir misafirhane olduğu ortaya çıkacak. Bu bilgiye kesinlik derecesinde ulaşma ideali, bilimsel açıdan yüksek bir ufuktur. **Bu yönde elde edilecek tüm bulgular ve bu alanda yapılacak bütün araştırmalardan yapılacak çıkarımların niteliği, bilimsel bilginin gerçek kıymetini belirleyecek unsur olacaktır. Ayrıca iddiamız odur ki, bir yaratıcının varlığının kabulünün delillerini araştıran ve çıkarımlarını bu yönde yapan bilimsel yaklaşım ve çalışmaların insanlık için ifade ettiği değer, yaratıcıyı daha baştan konu dışı bırakan ateistik yaklaşımdan çok daha büyük ve anlamlıdır.**

Dünyanın bir misafirhane olduğunun keşfi, silsileli bir şekilde çok muazzam hakikatleri sonuç veren büyük bir hakikattir. Saray sahibini gerçek anlamda tanımak ve bilmek ise, hem her şeyin rengini değiştirecektir, hem de ebedî bir hayatı elde etmenin temel esasları olacaktır. Burada ne için bulunduğunu bilen bir insan, artık her şeye ve her olaya bu pencereden bakacaktır.

Felsefe ve bilim, kâinatı sürekli anlamaya çalışmakta, fakat ya kesin ve net cevaplar bulamamakta ve uğraşp durmakta ya da bulduğunu iddia ettiği cevaplar, böyle muhteşem bir kâinata yakışmayacak derecede siğ ve anlamsız kalmaktadır.

Evet, böyledir. Kâinatı, sadece kendi aklını kullanarak anlamaya ve gerçeğe ulaşmaya çalışan insanın hüsranı, kaçınılmaz olmuştur ve olacaktır. Çünkü **akıl, ilahî vahyin rehberliği olmadan kâinatın hakikatini kendi başına bilemez. Bununla birlikte aklın kendisi, ilahî vahye tâbi olmayı emreder, çünkü ilahî mesajın bütün söyledikleri aklîdir.**

Neden akıl tek başına yolunu bulamaz acaba? Örneğin, biri sizi gizlice bayıltıp, bir ada içine kurulmuş bir tesise götürse ve uyandıığınızda görseniz ki, tıpkı sizin gibi kendi isteği dışında adaya getirilmiş birçok insan da beraberinizde bulunuyor. Soruyoruz şimdi: **Adada bulunanlar, ada içindeki tesisin kuruluş maksadını ve o ada içindeki tesise gönderiliş gayelerini nasıl bilebilirler? Acaba, kendilerini oraya gönderenin bildirmesi haricinde, bu bilgiye ulaşmanın kesin bir yöntemi mevcut mudur?** Adaya gönderilen yüzlerce insanın her biri; ada, tesis ve kendileri hakkında bir sürü teori üretebilirler ve neden orada bulduklarıyla ilgili sayısız tahminlerde bulunabilirler. Karmaşık komplo teorilerinden tutun da, bu konuda kesin bir cevap verilemeyeceğine dair fikirler ileri sürenler olabilir. Hatta **“Boş verin neden, niçin diye sorgulamayı. Burada yiyip içmemize ve keyfimize bakalım. Bize izin verildiği kadar yaşarız yeter.”** diyen sarhoş ruhlu serseriler bile çıkabilir. Hâlbuki o sorular mutlaka sorulmalıdır. **Aklı başında her insan, o cevapları bulmanın önemini takdir eder ve neden adaya getirildiğini merak etmenin, insan olmanın bir gereği olduğunu dava eder.**

Cevabı kimin vereceği ise, çok nettir: Sizi oraya gönderen ve o tesisi kuran, işleten kim ise, cevabı da o verecektir. Eğer bir insan belli bir maksatla isteği dışında bir yere götürülmüşse, bu konuda söz hakkı onu oraya götürenindir. Oraya neden getirildiğini ve o insandan ne istendiğini doğru olacak bilecek ve söyleyecek yalnız odur. Başkası olamaz. Bu nedenle önce bizi buraya getirenin kim olduğunu bulmamız ve sonra sorularımızın cevaplarını ondan öğrenmemiz gerekiyor. Aslında çok basit bir şey söylüyoruz: **“Madem yapan bilir, elbette bilen konuşur.”**, mantıkî bir kaidedir. Kâinatı yapan, içindeki dünya misafirhanesini işleten ve insanı bu kâinata kendi isteği dışında gönderen zat, elbette bunun nedenini ve insandan ne istediğini, ancak O bilir ve bildiği için, şüphesiz bildirecektir de. Ve herhalde bildirmiş olmalıdır, öyle değil mi? **Gerçek, karmaşık değildir. Hakikat, olabildiğince sade, kesin ve nettir. Gerçeğin yapısı bunu gerektirir. Kâinat yaratıcısının dini vasıtasıyla bildirdiği yaratılış maksadı, yüksek ve derin bir hakikatin, net ve basit ifadesidir.**

Şimdi, bütün felsefelerin ve bâtil dinlerin iflas ettiği ve sınıfta kaldığı noktadayız. **Kâinatın gerçek şeklini ve insanın yaratılış maksadını kesin ve net olarak bildirecek olan, yalnız kâinatın yaratıcısının kendisidir.** Evet, böyle de olmuştur. Bizi muhatap alan ilahî konuşması olan kitapları ve *(gösterdikleri mucizelerle, yüksek ahlaklarıyla ve peygamberlik görevi için hiçbir ücret talep etmemeleriyle doğrulukları ispatlanmış)* elçileri vasıtasıyla da; en derin hakikatleri, basit ama yüksek bir beyanla insana bildirmişti.

Bir hediye paketi düşünün. En kaliteli hediye kutusuna koyulmuş. Kurdelelerle, yaldızlarla, göz alıcı hediye ambalajıyla paketlenmiş. Hatta kutu içindeki hediyein etrafına kurutulmuş, kokulu gül yaprakları serpiştirilmiş. Böyle bir hediye paketini açtıktan sonra bir kenara koyan ve esas ilgisini içindeki hediyeye yönelten akli başında bir insandır. Hediye paketiyle oynamaya çekilerek, içindeki hediyeyi çıkartıp bir köşeye fırlatarak ilgilenmeyen birinin ise, akli dengesinin yerinde olduğunu, akli başında hiç kimse söylemez. Anlamli ve kıymetli bir hediyein kendisiyle ilgilenmeyerek, tüm dikkatini ve ilgisini süslü paketine veren kişi, cahilliğini ve akıldan yoksunluğunu ilan eder.

İşte şu kâinat, içinden çok sayıda kıymetli ve anlamlı hediyeler çıkan, kocaman bir hediye setidir. Güzelliğiyle gözümüzü parlatan süsleri ve sanatlı görünümleri ise, hediye setinin paketleridir. Hediyein kıymeti ve manası nedeniyle, böyle özenle süslenmiştir.

Peki, **nasıl bir kıymeti vardır ve ifade ettiği mana nedir** denilirse; nihayetsiz bir kudret, ilim, mükemmellik, güzellik, şefkat ve cömertlik sahibi bir zâtın, o hediyeyi kendini tanıttırmak ve sevdirmek için bize göndermiş olması, hediyein kıymetidir. Hediyein manası ise, gönderenini tanıdığımız ve sevdiğimiz takdirde, bu hediyelerin çok daha mükemmel olan asıllarını sonsuza kadar bize vermeye devam etmek ve bizleri o mükemmel güzelliğiyle tanıştırmak için, hediye sahibi tarafından yapılan açık bir davet olmasıdır. O hediyelerin içindeki nimetlerin, asıllarına talip olmak için numuneler olduğu ise, herkesin kısa bir vakitte tatmasından ve kimseye

doymak için müsaade edilmemesinden anlaşılmaktadır. **Böyle bir hediye hediye olduğunu bile bilmemek veya kimden ve neden gönderildiğini merak etmemek ise, akılsızlıkla beraber nasıl bir duygusuzluktur ve ne derece büyük bir cehalettir, takdir edilsin.**

İlahi vahiy, eşyanın hakikatini bildirmekte güneş gibidir. Nasıl ki, güneş eşyayı aydınlatarak varlığını ortaya çıkarıp gösterir. İlahi vahiy olan Kur'ân da, eşyanın hikmetini, hakikatini, gayesini, manasını saklı oldukları yerlerden çıkarır ve gerçek mahiyetinin ne olduğunu gösterir. Nasıl ki zifiri karanlık bir meydanda hiç bir eşyanın varlığı bilinmez ve görülmez. Kur'ân güneşi olmadan da sönük bir el feneri gibi olan akıl tek başına kullanılırsa, eşyanın hakikati gerçek şekliyle bilinmez ve görülmez. Aklın tek başına gördüğü kısmı ise, karmakarışık ve bulanık suretlerden ibaret kalır. Yaratıcıyı konu dışı bırakan ve güya bilimsel olduklarını iddia eden yaklaşımlar, kâinattaki her şeye sadece kendileri hesabına bakar, yani onları yapan usta ve sanatkârı işin içine katmaz. Durum böyle olunca ne olur? En manalı ve kıymetli bir sanat eseri olan tabiatın derin manalarının tamamı gizlenir, manevî yüksek kıymeti saklanır, hiçe iner, sadece maddesi itibarıyla bir değeri kalır. O da ne kadardır ki zaten? **Hâlbuki bir sanat eserinin gerçek güzelliği, sanatkârıyla olan bağıdır ve o sayede hakikî bir anlam ifade eder.**

Acaba sizi tanımayan ve bilmeyen unsurların bir araya gelmesiyle, çamur gibi bir toprağın içinden çıkan ve dalların ellerinden sizlere uzanan meyvelerin, ihtiyacınızı tesadüfen karşılaması ve size bir şans eseri lezzet vermesinin ifade ettiği anlam derinliği ne kadar sığdır? Peki ya toprağı ve ağacı kendine perde yapan, sizi tanıyan, gören ve seven, ihtiyacınızı bilerek şefkat eden, kendini size tanıttirmek istediği için o meyveyi ikram eden, sonsuz bir güzelliğe ve mükemmelliğe sahip, nihayetsiz bir kudreti, ilmi, iradesi ve rahmeti bulunduğu eserleriyle anlaşılan bir zâtın o meyveyi size bir hediye olarak gönderdiğini bilmenin ifade ettiği mana, öbüründen ne merteye yüksek ve güzeldir?

Hele böyle bir bilgi, sizi hediyelerin kaynağına ulaştırıyorsa ve o hediyelerin daimî olarak alınmaya devam edeceği müjdesini içeriyorsa ve o ikram sahibiyle tanışma imkânı olan bir yere davetli olduğunuz anlamına geliyorsa, buna ne kadar önem vermek gerekir sizce? Böyle bir bilginin bilimsel değerine kıymet biçilebilir mi? Bir portakalı tam vücudumuzun ihtiyacına, gözümüzün zevkine, damağımızın tadına göre yaratmasıyla, bütün ihtiyaçlarımızdan ve isteklerimizden haberdar olduğunu anladığımız şu kâinatın sahibi ve hâkimi olan, kudretli ve şefkatli sanatkârın hesabına bakmakla kâinatın gerçek güzelliği ortaya çıkmaz mı? **“Ne kadar güzel yaratılmış!..” diye ifade etmek, bambaşka bir anlam ve değer kazandırmıyor mu eşyaya?**

Maalesef bu zamanın akli gözlerine inmiş maddiyatçı felsefecilerinin, bilimsel verilere kendi maddeci görüşleri yönünde yorumlarla istedikleri şekli vererek yaptıkları isabetsiz ve hatalı sunumlar, aynen doğru ve makbul kabul edilmekte ve böylelikle büyük halk kitleleri, gerçek bir ilim anlayışının ruhu besleyen, şahsî gelişim kapılarını sonuna kadar açan manevî hazinesinden mahrum edilmektedir.

Halbuki **Kur'ân ve Kur'ân'dan ilham alınarak ve bir yaratıcının varlığının açtığı pencereden bakılarak geliştirilen bilimsel yaklaşım ve yorumlar, ilahî kudretin ibret verici mucizeliklerini, her yerde ve her canlı üstünde görmesi ve göstermesi ile, akıllara tükenmez bir ilim hazinesi açar.** Bu sayede, dikkatle baktığı her şeyde ilmî bir gelişim, ibretle gördüğü her canlıda hikmetli bir ders, güzelliğine hayran kaldığı sanatlı her bir mevcutta ruhen bir yükseliş kapısı kendisine açılır.

Hakikat aşığı olan tüm insanlara ve gerçeğe ulaşma yolculuğunda arkadaşlarımız olan ilim camiasına ifade ve ilan etmek isteriz ki:

Bir yaratıcının varlığını konu dışı bırakan bir bilimsel yaklaşım, anlamsız bir bilgi yığınıdır, hakikatsiz bir safsatadır ve kâinatın yüksek kıymetine büyük bir hakarettir.